

En efecte, l'opinió sobre les idees es va ocórrer als qui la proposaren a causa d'haver acceptat les raons d'Heràclit sobre la veritat, segons les quals totes les coses sensibles flueixen constantment, de manera que, si hi ha d'haver realment ciència i coneixement d'alguna cosa, cal que, a més de les naturaleses sensibles, n'hi hagi algunes d'altres de permanents; perquè no hi ha ciència de les coses que flueixen. Sòcrates treballava sobre les virtuts ètiques i fou el primer que buscà de donar-ne definicions universals. [...] Sòcrates, però, no donava existència separada ni als universals ni a les definicions. Ells, però, les van separar i anomenaren idees els éssers d'aquest tipus, de manera que, gairebé per la mateixa raó, se'ls va ocórrer que hi ha idees de totes les coses que es diuen de manera universal; això és igual que si algú, en voler comptar, suposés que, pel fet d'haver-hi poques coses, no podria, i les multipliqués per a comptar-les. En efecte, hi ha, per dir-ho així, més idees que no pas particulars sensibles, les causes dels quals buscaven quan van passar d'aquests a aquelles.

[...]

Però el punt que faria més dificultat de tots seria aquest: ¿què és el que aporten les idees als éssers sensibles, tant als eters com a aquells que es generen i que es corrompen? En efecte, per a ells ni són causa de moviment ni de cap canvi. D'altra banda, tampoc no presten cap ajut a la ciència de les altres coses (perquè les idees no són substància d'aquestes; altrament, estarien en elles), ni presten ajut a l'existència d'aquestes coses, perquè no estan pas en els éssers que participen d'elles.

[...]

En el *Fedó*, s'hi diu que les idees són la causa tant del ser com de l'esdevenir. Tanmateix, encara que existeixin les idees, res no arriba a ser si no existeix alguna causa eficient, i hi ha moltes altres coses que arriben a ser –com ara una casa i un anell–, de les quals ells no diuen pas que hi hagi idees; de manera que, evidentment també és possible que aquelles de les quals diuen que hi ha idees, siguin o arribin a ser gràcies a les mateixes causes que les que ara s'han mencionat, i no gràcies a les idees. D'altra banda, sobre les idees es poden ajuntar –d'aquesta manera i amb raonaments més lògics i més rigorosos– moltes objeccions semblants a les ja considerades.

ARISTÒTIL: *Metafísica*, XIII, 4-5 (1078b 12-1080a 11)

1. Expliqueu, a partir del text, quins són els motius d'Aristòtil per rebutjar parcialment la teoria de les idees [200 paraules com a mínim].